

ת"פ 56760/02 - מדינת ישראל נגד איתמר סoiseה (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 15-02-56760 מדינת ישראל נ' סoiseה(עוצר)

בפני: כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה ע"י ב"כ עו"ד
עינת מירץ

נגד
איתמר סoiseה (עוצר) - הנאים ע"י ב"כ
עו"ד שאול עדרא

גמר דין

כללי

1. הנאם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, בעבירות הסגת גבול כדי לבצע עבירה, תקיפה והטרדה באמצעות מתוקן בזק.

2. ביום 11.12.14, סמוך לשעה 00:30, נכנס הנאם לבית משפט המתלוננים כדי להפחיד או להקנית את המתלוננים. הנאם פתח את דלת הכניסה שהיתה סגורה, אף לא נעולה, ניגש לחדר ההורים, פתח את הדלת שהיתה אף היא סגורה, אף לא נעולה ונכנס לתוך החדר. בשלב מסוים התעוררה אם המשפה וראתה את הנאם בתוך חדרה, צעה ואז הנאם ברוח מהחדר ומהבית.

בשל כך הורשע הנאם במסגרת האישום הראשון בעבירה של הסגת גבול כדי לעبور עבירה.

3. ביום 15.12.14, בשעות אחר הצהרים, תקף הנאם את אבי המשפה שאט גבול דירתה הסיג כפי שפורט לעיל. האב ובנו הגיעו לסניף הדואר ובדרךם הבינו הבן בנאם ופנה לאביו ואמר לו שהוא אדם שפרץ לביתם. האב ניגש לנאם ושאל לו למה התפרץ לביתו, ובתגובה היכה הנאם במכת אגרוף את האב בפנים.

בשל כך הורשע הנאם בעבירות תקיפה.

4. ביום 15.12.14, סמוך לשעה 18:00, לאחר שנודע לנאם, כי המתלוננים צפויים להתلون נגדו במשטרה, התקשר לבן המשפה מהטלפון הנייד שלו ואמר לו "אני מבטיח לך ישראל אתה ... אתה מת. אתה יلد מת. אח'

אתה לא ח... אח... אתה כבר מת תcin מצבה", והכל באופן שיש בו כדי להפחיד ולהטריד את המתלוון. כמו כן אמר הנאשם למTELION "ואם אתה תלך למשטרת IA בן שרמוטה, תניד לאבא שלך שפתח סכטור אחו שרמוטה". הנאשם הוסיף ואמר "אתה תהיה גבר, אתה תהיה גבר, תקשיב, תקליט גם את השיחה. תהיה גבר ואל תזמין משטרת. תהיה גבר". הנאשם אמר עוד למTELION "אני גם פסיקופט... תהיה גבר... אל תלך למשטרת, אם תלך למשטרת, אתה פארש אחו שרמוטה".

בשל דברים אלה, הורשע הנאשם בעבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק.

5. יומיים לפני המועד שנקבע לשמייעת ראיות, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון, אשר הוצג במועד שנקבע לשמייעת ראיות. על פי הסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, והוא נטען כי הנאשם יודה במינויו לו בכתב האישום המתוקן וירשע בעבירות שצינו בו ויערך עניינו תסקير מבחן. עוד הוסכם, כי אם התסקיר יהיה חיובי, המאשימה תשקל בחוויה הסכמה להאריך עונש מאסר מוותנה שתלווי ועומד נגד הנאשם וכי אם התסקיר שלילי, כל אחד מהצדדים יטען באופן חופשי לעונש.

6. תסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 27.9.17, מלמד כי הנאשם בן 22, רוק, עוצר עד תום הליליכם בתיק אחר וטרם מעצרו התגורר בבית הורי ועובד במזנון. הנאשם בגיר 10 שנות לימוד ולאורך השנים התנהלותו במסגרות לימודיות אופיינה באליםות, שוטטות ושתיית אלכוהול. גם תפוקודו התעטוקתי לאחר מכן התאפיין בחוסר יציבות. התסקיר עומד על מרכיבות נסיבות חייו של הנאשם, שהוא בן למשפחה מרובת ילדים, אשר חלק מבני המשפחה בה סובלים מנוכחות שונות. שירות המבחן, אשר מכיר את הנאשם מתייקים קודמים, עמד על הניסיונות שנעשו לאורך השנים לשלבו במסגרות טיפוליות. ניסיונות אלה כשלו והואណון לעוני מאסר ארוכים. הנאשם השחרר ממאסרו האחזרן לפני כמנה וחצי, ולתפיסטו מאז שחרורו, ערך שניינו בחו"ל וצועד באפקט שיקומי עצמאי, אך עשה שימוש מזדמן בסמים. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה להכיר בעבירות שבהתנהגו, נטה לאימפלסיביות ופועל באליםות כדרך להתמודד עם לחצים, מתקשה לקבל סמכות וליציב את עצמו במסגרות. שירות המבחן העיריר, כי הסיכון להישנות עבירות על ידי הנאשם הוא גבוה. הנאשם ביקש להשתלב בקהילה טיפולית במסגרת מעצרו. עם זאת, שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מבטא קושי סביב הדפוסים העבריים והאלימים באישיותו וכי בקשותו לטיפול נובעת ממניעים חיצוניים. שירות המבחן העיריך עוד, כי הנאשם חסר כוחות להשתלב בקהילה טיפולית סגורה ולא בא בהמלצת טיפולית עניינו של הנאשם.

7. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהאישומים. כך, בגין אישום הראשון, ביקשה לקבוע מתחם שנע בין מאסר קצר לבין שמוונה חודשי מאסר בפועל, בגין אישום השני, מתחם דומה וביחס לאיוש השלישי, מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מוותנה לארבעה חודשים מאסר בפועל. המאשימה הדגישה את הערכיהם המוגנים שפגעו כתוצאה ממשי של הנאשם, את עברו הפלילי המכבד, את ההצלחות לשלב את הנאשם במסגרות טיפוליות וביקשה לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין שמוונה- עשר חודשים, להפעיל את עונש המאסר המותנה שעומד לחובתו וכן לגוזר עליו מאסר מוותנה ופיזיו לקרבן העבירה.

8. ב"כ הנאשם עמד על כך שה הנאשם חסר מזמן של בית המשפט בהודיותו בכתב האישום המתוקן וכי העבירות שביצע הנאשם לא הקימו סכנה ממשית לנפגעי העבירה. עוד טען ב"כ הנאשם, כי העובדה שה הנאשם נעצר עד תום

ההילכים בתיק אחר, היא זו שמנעה ממסקoir המבחן להיות תסוקיר חיובי, שכן בפני הנאשם לא עומדת אפשרות מעשית לפניו לאפיק שיקומי. ב"כ הנאשם ביקש להאריך את תקופת התנאי של עונש המאסר המותנה שתלויה ועומד נגד הנאשם תוך שעמד על נסיבות חייו המורכבות, הטרגדיה שחוויתה משפחתו עם פטירת אחיו של הנאשם ומצבם הרפואי של יתר בני המשפחה.

9. הנאשם בדברו האחרון, אמר שמדובר בעבירות הקשות שביצע, אך מעוניין לטפל בחיו, והוא שצורך טיפול והבעת תקווה כי תינתן לו אפשרות לזכות בטיפול במסגרת בית- הסוהר.

מתחם העונש ההולך

10. גם שב"כ הנאשם לא חלק על עתירתה של המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהאישומים, אני סבורה כי בחינת מכלול הנסיבות מחייבת קביעת מתחם עונש אחד בגין כלל האישומים; מדובר בעבירות שהנפגעים בהן הם אוטם הנפגעים, בני משפחה אחת. העבירות בוצעו בתוך פרק זמן קצר בין מספר ימים, המעשים המתוארים באישומים השני והשלישי בוצעו באותו היום ומדובר בתוכנית עברינית אחת. המעשים באישום השני קשורים בקשר הדוק למעשים המתוארים באישום הראשון והמעשים המתוארים באישום השלישי קשורים בקשר דומה למעשים המתוארים באישום השני אשר קדמו לו.

11. העבירות שביצע הנאשם פוגעות במגוון ערכיים מוגנים ובهن שמירה על גופו של אדם, שמירה על בוחנו ועל פרטיותו בפרט כאשר מדובר בביתו - מבצרו.

12. הנאשם נכנס באישון לילה לביתם של המתלוננים, ניגש לאחד החדרים שבו לנו בני הבית, והכל כדי להפיחיד ולהקניע את המתלוננים, כמתואר בכתב האישום. למרבה המזל, אירע זה הסטיים ללא פגיעות בגוף ואולם כנסה של אדם לביתו של אחר, כאשר בני הבית שווים במקום, ובפרט כשמדובר בשעת לילה, עשויה הייתה בנקל להוביל לעימות אלים בין הצדדים.

13. המעשים שביצע הנאשם כמתואר באישום השני והשלישי, היה בהם כדי לפגוע עוד יותר בתחזות הביטחון של המתלוננים. דומה כי הנאשם הגיע אל המתלוננים בכל דרך - לביתם, בעת שהלכו ברחוב ואף התקשרטלפון של אחד מבני הבית והטריד אותו בדברים שיש בהם כדי להפיחיד ולהקניע. מעבר לדברי הפחדה והטרדה, הנאשם אף לא היסס לנתקוט באלימות של ממש כמתואר באישום השני. למרבה המזל, תקיפה זו לא גרמה לחבלה, אך נקל לשער את הפחד והבהלה שאחזו בבני של המתלון כשרה את אביו מוכה לנגד עיניו, באמצע הרחוב ולאור יום.

14. אף אם האירוע המתואר באישום השני געשה מקרים בין הנאשם למתלוננים, הרי שהאירועים המתוארים באישום הראשון והשלישי, נעשו לאחר תכנון מוקדם.

15. לנוכח הנסיבות שפורטו, מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה.

16. בוחנת רמת העונשה בפסקה מלמדת, כי בגין מעשים דומים נגזרו עונשים מוחשיים שבין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר ממושך בפועל. ראו רע"פ 4310/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (27.8.13); רע"פ 2153/07 **עידה נ' מדינת ישראל** (8.3.07); רע"פ 1787/06 **צונה נ' מדינת ישראל** (10.7.06); ת"פ (רמ') 21496-07-13 **מדינת ישראל נ' צונה** (2.4.15).
ב' **פלוני** (2.4.15); ת"פ (שלום ת"א) 19366-02-12 **מדינת ישראל נ' צונה** (14.10.12).

17. לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש הולם בגין המעשים שביצע הנאשם בכלל האישומים מתחילה משישה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ומגיע עד לחמשה- עשר חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם בן 22, ולהובתו חמיש הרשות קודמות עבריות לא מעטות, שענין סמים, איוםים, אלימות והזק לרכוש. חurf גילו הצער של הנאשם, הוא ריצה כבר ארבעה עונשי מאסר לא קצריים ולמעשה שהה בבית הסוהר תקופה מצטברת של ארבעים ותשעה חודשים, כחמשית מתוקפת חייו. יש לומר כי העבירות שבנה הורשו הנאשם בתיק זה בוצעו לאחר שהנאשם ריצה שני מאסרים, ולאחריה הוסיף הנאשם וביצע עבריות נוספות שעליהן נפתח.

19. לא זו בלבד שעוני השVIC המאסר שריצה הנאשם קודם לביצוע העבירות לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות בתיק הנוכחי, אלא גם עונשי מאסר מותנים שהיו תלויים ועומדים להובתו, לא הרתיעו אותו מלעשות כן.

בת"פ 1473 של בית משפט השלום לנוער בירושלים, נגזר על הנאשם, שהורשע במסגרת צירוף תיקים בעבירות אלימות נגד הגוף, נגד הרכוש, סמים והפרת הוראה חוקית, עונש מאסר בפועל בן שנים- עשר חודשים, הופעל עונש מאסר מותנה בן שישה חודשים וכן נגזרו עליו שלושה עונשי מאסר מותנים המתאפיינים בעבירות שונות. לענייננו הלבנטו עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בגין עבירות אלימות נגד הגוף מסווג עון. עונש מאסר מותנה זה שתוקפו למשך שלוש שנים מיום גזר הדין, 30.9.13, הוא בר הפעלה במקרה דנן.

20. ב"כ הנאשם עתר להארכת תוקפו של המאסר המותנה, ואולם מן הטעמים שיפורטו להלן, לא מצאתי כי ישנו נימוק המצדיק הימנעות מהפעלת המאסר המותנה.

21. הנאשם הודה בכתב אישום מתיוקן סמוך מאד למועד שנקבע לשמעית ראיות, ובכך, חסר במידה מסוימת, מזמןו של בית המשפט, וודאי חסר את עדותם של נפגעי העבירה. עם זאת, כפי שעולה מהتسקיר, ניכר כי הנאשם התקשה להבין ולהכיר את הבעייתיות שבהתנהגותו ומתתקשה לבחון דפוסים אלימים המאפיינים אותו, ומשכך, וחurf דבריו לפני במסגרת הטיעונים לעונש, מכלול הנסיבות מלמד על קיומה של סכנה להישנות עבירות אלימות ומעשי עבירה אחרים מצד הנאשם. סכנה זו מתעצמת שעה שקיים רקע של שימוש לרעה של הנאשם בחומרים משני תודעה. על כן, מעבר לשיקולי הגנה על הציבור, נדרש לשקל בעניינו של הנאשם גם שיקולי הרתעה אישית, אשר יבואו לביטוי בתחום מתחם העונש הולם.

22. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיה עובdet מעצרו בתיק אחר, היא זו שגרמה לכך שלא ניתן ליתן בעניינו תסוקיר חיובי. מתוך תסוקיר שירות המבחן, עולה רצף של ניסיונות טיפוליים שבהם נקט שירות המבחן ביחס לנאשם מאז נעוריו. לאורך השנים, הנאשם דחה את היד שהושיטה לו ולא השכיל לנצל ההזדמנויות שניתנו לו לשיקם את חייו. אף כתעתר התרשומות שירות המבחן היא, כי נוכנותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפול, היא פורמלית בלבד וקשוורה לרצון להקל את תנאי מעצרו, אך אינה נובעת מטעם הבנה אמיתית של דפוסי התנהגות האלים המשורשים בו.

23. אשר לאופן הפעלת המאסר המותנה, שקלתי את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירות בתיק הנוכחי שבועות ספורים בלבד לאחר שנגזר עליו המאסר המותנה, וככל הנראה זמן קצר בלבד לאחר שחררו מהכלא, ומשכך אין מקום לחזור מן הכלל הקבוע בסעיף 58 לחוק העונשין, לפיו עונש המאסר המותנה יופעל במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בגין התקיק הנוכחי.

24. מאז מועד ביצוע העבירות, חלפו כשלוש שנים. יש לומר, כי כתוב האישום הוגש ארבעה חודשים לאחר ביצוע העבירות וחילק מלחמות הדינומים בתיק נבעו מטעמים שאינם קשורים בנאשם. משכך, לחłów הזמן ניתן משקל מסוים במסגרת גזר הדין.

25. לנוכח האמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלוקת הגבוה, אך לא העליון, של מתחם העונש ההולם ואני גוזרת על הנאשם את העונשיהם הבאים:

א. **שנתיים-עשר חודשים מאסר בפועל.**

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 30.9.13 בת"פ 1473 של בית משפט השלום לנוגר בירושלים יופעל במצטבר לעונש שנגזר.

בסק הכלירצה הנאשם שישה- עשר חודשים מאסר בפועל.

ג. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררוו ממאסר, שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ד. שלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררוו ממאסר, שלא עבר עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עוון או עבירת איומים או הסגת גבול כדי לעبور עבירה או הטרדה לפי סעיף 30 לחוק התקשרות (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982.

ה. פיצוי למטלונים עד תביעה 1,2,3 בסך 500 ל"ל לכל אחד. הפיצוי

ישולם עד ליום 1.7.18.

26. המזיכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים.